

תת"ע 4397/09/16 - מצפר עטא נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

תת"ע 4397-09-16 מדינת ישראל נ' מצפר עטא
תיק חיצוני: 90210331063

בפני	כבוד השופט טל פרי
המבקש	מצפר עטא
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

מונחת לפני בקשה לפסיקת הוצאות הנאשם בהתאם לסעיף 80 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977. (להלן "החוק")

1. למבקש נרשמה הזמנה לדין שעניינה נהיגה ברכב עליו נמסרה הודעת אי שימוש על ידי שוטר שהוא בוחן תנועה, בניגוד לתקנה 308 (ד) לתקנות התעבורה, תשכ"א - 1961.
2. בישיבת ההקראה אשר התקיימה ביום 25.12.16, התייצב ב"כ המבקש, **ללא נוכחות המבקש**, וטען כי דינו של התיק להיסגר מפני שהרכב כלל לא הורד מהכביש. לאור דבריו, נדחה התיק לתזכורת תביעה על מנת שתיבחן טענתו.
3. בתאריך 7.3.17 הודיעה התביעה כי לרכב ניתנה הורדה ולפיכך ימשכו ההליכים. לאור דברי התובעת זומן המבקש לישיבת הקראה נוספת.
4. בתאריך 21.3.17 התייצב ב"כ המבקש, **ללא נוכחות המבקש**, וטען כי בתאריך 18.8.16 עבר הרכב מבחן רישוי ואילו מועד ביצוע העבירה הינו 21.8.16 כך שלמעשה לא בוצעה עבירה. ב"כ המבקש הודיע לבית המשפט כי "**אנו נמציא אישור משרד רישוי לגבי כך שהרכב עבר מבחן שנתי לפני מועד ביצוע העבירה**" והתיק נקבע, לתזכורת צדדים, ליום 30.4.17.
5. בתאריך 30.3.17 הוגשה לבית המשפט הודעה בכתב, מטעמו של ב"כ המבקש, אליה צורפו מסמכים ובהם, בין היתר, רישיון רכב, הודעה בדבר תקינות הרכב לאחר הודעת אי שימוש וכו'.

6. עוד באותו יום, נתנה החלטת בית המשפט לפיה יועברו המסמכים לתגובת התביעה, אשר תינתן תוך 7 ימים.

7. בתאריך 6.4.17, הודיעה התביעה, בכתב, על חזרה מאישום. הבקשה הוגשה בהסכמת ב"כ המבקש ועל דעתו. ההודעה קיבלה תוקף בהחלטת בית המשפט מיום 8.4.17 וכתב האישום בוטל.

8. בתאריך 9.4.17 הוגשה הבקשה לפסיקת הוצאות כאמור ברישא להחלטה. במסגרת הבקשה עותר המבקש להשתתף הוצאות על המאשימה, על פי שיקול דעת בית המשפט, וזאת מנימוקי עגמת הנפש שנגרמה למבקש, הפסד יום העבודה של המבקש אשר נאלץ לכתת רגליו למשרד הרישוי להשגת האישורים האמורים בסעיף 5 לבקשה, הוצאות ייצוג משפטי והתנהגותה המזלזלת של התביעה בכל הקשור לבדיקת טענות המבקש.

9. המשיבה מתנגדת לבקשה וטוענת כי חזרה מאישום לאחר המצאת המסמכים וזאת בטרם מועד הדיון הקבוע. המשיבה מציינת כי המבקש שינה גרסתו שכן בישיבת ההקראה הראשונה, ביום 25.12.16, טען כי לרכב כלל לא הייתה הורדה ולאחר שהמשיבה בדקה טענתו ומצאה כי לרכב הייתה הורדה שינה גרסתו וטען כי הרכב עבר מבחן רישוי טרם מועד העבירה. עוד טוענת המשיבה כי ברגע שנמסרו לידיה המסמכים הנדרשים, אותם צירף ב"כ המבקש, נבחנה הטענה והוחלט, בו במקום, על ביטול כתב האישום אף מבלי להטריח את המבקש לישיבה בבית המשפט.

דין והכרעה

לאחר שנתתי דעתי לטיעוני הצדדים החלטתי לדחות את הבקשה ואלה טעמיי:

10. סעיף 80(א) לחוק העונשין, קובע כהיא לישנא:

"משפט שנפתח שלא דרך קובלנה וראה בית המשפט שלא היה יסוד להאשמה, או שראה נסיבות אחרות המצדיקות זאת, רשאי הוא לצוות כי אוצר המדינה ישלם לנאשם הוצאות הגנתו ופיצוי על מעצרו או מאסרו בשל האשמה שממנה זוכה, או בשל אישום שבוטל לפי סעיף 94(ב) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 בסכום שייראה לבית המשפט; במשפט שמנהל קובל רשאי בית המשפט להטיל על הקובל תשלום כאמור".

10. דהיינו, על פי סעיף 80 כאמור, על הנאשם הנטל להוכחת שני תנאים מצטברים, בבקשתו לפיצוי, האחד כי זוכה בדינו, או שהאישום נגדו בוטל מכוח סעיף 94(ב) לחסד"פ והתנאי השני - שלא היה יסוד לאשמה או שישנן נסיבות אחרות המצדיקות הטלת פיצוי.

11. כפי שנפסק בע"פ 4466/98 **ראמי דבש נ' מדינת ישראל** (להלן "**פסק דין דבש**") על בית המשפט

לבחון את התשתית הראיות שהייתה מונחת בפני התביעה עובר להגשת כתב האישום על מנת להיווכח האם היה יסוד להאשמה. בית המשפט בוחן האם התביעה פעלה באופן סביר ובתום לב והאם על סמך החומר שהיה לפניו היה תובע סביר מגיש כתב אישום. וכך נקבע:

"אין די בכך שניווכח כי נאשם זוכה במשפטו. זיכוי של נאשם הוא תנאי מוקדם והכרחי אך אין הוא תנאי מספיק. שומה עליו על בית- המשפט להוסיף ולבדוק את תשתית הראיות שהיתה עובר להגשת כתב האישום לבית-המשפט, שרק כך יוכל להגיע לכלל מסקנה אם היה ואם לא היה יסוד להאשמתו של פלוני בדין פלילי ... במקום שהתביעה נהגה בסבירות ובזהירות ראויה, כראוי לתביעה, לא נאמר כי לא היה יסוד להאשמה גם אם בערבו של יום יצא נאשם זכאי בדינו.. ואילו אם התביעה נהגה שלא בסבירות ושלא בזהירות ראויה, תישא המדינה בהוצאותיו של הנאשם ותיאלץ לפצותו על מעצרו ועל מאסרו...המושג 'לא היה יסוד לאשמה' מצייר מצב קיצוני של אי-סבירות בולטת, וגם אם אמרנו כי המושג 'לא היה יסוד' פורש עצמו לא אך על מקרים קיצוניים שבהם לא היה כל יסוד להאשמה אלא גם על סוגי מקרים שבהם יסוד ההאשמה הוא יסוד רעוע... גם אז לא נוכל להרחיק לכת רב מכך".

12. בענייננו אין, ולא יכול להיות חולק, כי לא מתקיים התנאי "שלא היה יסוד לאשמה" שכן בפני התובע היו מונחים דוח הזמנה לדין והודעת איסור שימוש אשר נערכה בתאריך 2.8.16 על ידי בוחן משרד התחבורה, מר ידן יגאל. על פי הודעת איסור השימוש ברכב היו ליקויים בצמיגים ובמערכת התאורה. עוד נרשם בהודעת איסור השימוש כי לרכב מותר לנוע במהירות המוגבלת ל-40 קמ"ש עד השעה 13:00 לצורך תיקונים.

בנסיבות אלה, סבורני כי היה יסוד לאשמה ולפיכך, נותר לקבוע האם ישנן נסיבות אחרות המצדיקות פיצוי.

13. לא מצאתי כי לנאשם קמה עילת זכאות מכוח "נסיבות אחרות המצדיקות זאת". הפסיקה התייחסה לקיומן של נסיבות אחרות מטעמי צדק, נסיבות בהן נגרם עוול לנאשם, כאשר נאשם הועמד לדין תוך עלילת שווא, כאשר נגרמו לנאשם סבל ונזק משמעותי או במקרה של זיכוי מוחלט וכך נקבע בפסק דין **דבש** :

"במקום שבית-המשפט סבר כי התנהגות התביעה הייתה התנהגות ראויה ורצויה, ניתן לגורם זה משקל לשלילת חיובה של המדינה בפיצוי ובשיפוי הנאשם. כך, למשל, מקום שהתביעה שקלה מחדש את עמדתה והחליטה לחזור בה מן האישום, נפסק כי אין לחייבה בהוצאות הגם שלא חל שינוי בנסיבות; טעם הדבר: יש לעודד את התביעה, ושלא לרפות את ידיה, לשקול מחדש המשך ניהולו של

הליך הפלילי, ועל דרך זו להקטין את הנזק והטרחה העלולים לבוא על הנאשם".

14. התביעה הודיעה על חזרה מאישום עוד בטרם נקבע התיק לשמיעת ראיות. המבקש לא התייצב לאף ישיבה בעניינו. המבקש שינה טענתו והמציא את כלל המסמכים הנדרשים להוכחת הגנתו אך ביום 30.3.17. לאחר הגשת המסמכים האמורים פעלה התביעה בשקידה והודיעה, תוך 7 ימים, על חזרה מאישום בהסכמתו של ב"כ המבקש ואף מבלי לקיים דיון בבית המשפט.

15. התביעה עשתה ככל אשר לאל ידה על מנת לצמצם נזקי המבקש ולפיכך יש לראות בהתנהגותה ראויה.

16. המבקש עתר להוצאות מבלי לצרף תחשיב, מבלי להוכיח הוצאותיו, מבלי לצרף קבלות על תשלום שכר טרחה ולפיכך, גם מטעם זה, לא מצאתי עילה להיעתר לבקשה.

סוף דבר

לא מצאתי כי מתקיימות לפני עילות המזכות את המבקש בהוצאות. מצאתי קיומו של יסוד לאישום. התנהגותה של התביעה הייתה הוגנת וסבירה, טענותיו של המבקש נבדקו באופן מיד, לא הייתה התמשכות הליך ולא נגרם לנאשם נזק מוכח. מכל האמור, הבקשה נדחית.

5129371 זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז תוך 45 יום

המזכירות תעביר ההחלטה לידע הצדדים.

ניתנה היום, ט"ו אייר תשע"ז, 11 מאי 2017, בהעדר הצדדים.